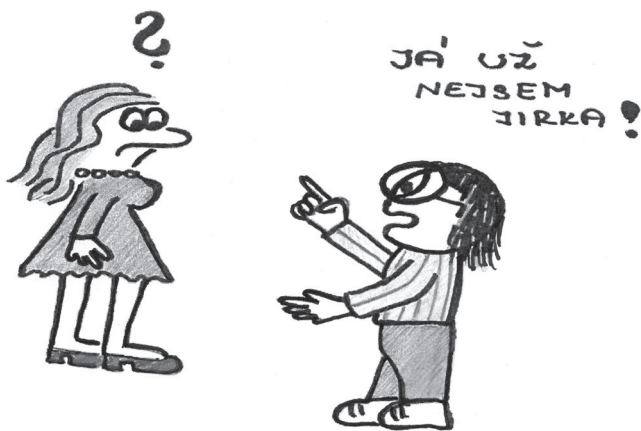

Maminka mírně zavravorala a pro jistotu usedla do křesla. Tatínek jen mlčel a koukal. Jistě mu zrovna v hlavě šrotovala myšlenka, proč na něco tak skvělého nepřišel sám. Ticho protrhla až maminka, když řekla: „Vidíš, tatínku, jak to tomu našemu synkovi myslí? Jirko, pojď ke mně.“

„Nejsem Jirka. Zapamatujte si to.“

„Ach ano. Promiň. Pojď ke mně, milý Pehude,“ řekla maminka a objala mne. Jenom jsem se rozhlédl, zda to nikdo nevidí, a přitulil jsem se k ní. Normálně ve společnosti se to nehodí. Mezi lidmi bych se tím totiž naprosto znemožnil. V tomto věku se už přeci chlapi neobjímají a nepusinkují se svými matkami. A když, tak jen doma mezi čtyřmi stěnami. Beze svědků...

Když už si rodina zvykla na mé nové jméno, bylo na čase říci ho také svému nejlepšímu příteli Toníkovi. Jsme kamarádi, co pamatují. Bydlí ve stejném domě jako já a naši rodiče si u kafe

vyměňují rady na naši výchovu již mnoho let. Někdy mám tedy dojem, že bezvýsledně.

Ale zpátky k Toníkovi. Dle jména jste jistě poznali, že je to také kluk. Je starý jako já a chodíme i do stejné třídy. A je to prostě kámoš. Proto právě on si zaslouží tu radostnou novinu o mém životě pod novým jménem slyšet mezi prvními.

„Ahoj Jirko.“

„Ahoj Tondo. Tentokrát ti to ještě odpustím, neboť věřím, že jsi to učinil z nevědomosti. Vícekrát mne ale neoslovuj jménem Jirka.“

„A proč?“ zeptal se udiveně Toník.

„Dal jsem si nové jméno. Říkej mi Pehude.“

Pak jsem mu ještě vysvětlil, co mé jméno znamená, a Toník šel do kolen.

„Ty jó. To je super. Ty se máš. A vaši ti to dovolí?“

„Neptal jsem se. Jen jsem jim ho oznámil. Jsem snad dost starý na to, abych si vybral nové jméno.“

„To je hustý. Já chci taky nové jméno.“

„Tak si nějaké vymysli.“

„Jasně. Už vím. Říkej mi Skotahudejaty.“

„Prosím? A co to jako je?“

„No přece SKOro TAK HUstěj DEtektiv JAKO TY,“ pravil Toník nadšeně a mně rvalo srdce, když jsem mu jako nejlepšímu kamarádovi musel říct: „Jsi blbej!“

„Nelíbí se ti to?“ pravil nešťastně a upřel na mne svůj zkroušený zrak.

„Ne, je to fakt dobrý,“ zalhal jsem, „jenom trochu dlouhé. Zkus něco jiného.“